

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Hvad forklarer Rigets Gaade

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hvad forklarer Rigets Gaade", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid85983/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Og er, alle Dage,
Saa stærk i de Svage,
Som Tro paa Hans Ord!

No. 84.

- 1 Hvad forklarer Rigets Gaade,
Vel usynligt, dog fuldstort?
Det Guds Sandhed gjør og Naade,
Som har Selv det herliggjort,
Det gjør Drotters Drot alene,
Som nedsteg kun for at tjene,
Throner evig dog hos Gud!
- 2 Ja, i Tjener-Dragt heneden
Gaaer om Land Gud-Faders Ord,
Over-Drot for Evigheden
Som i Himmel, saa paa Jord,
Og med Ordet Aanden følger,
I Dets Lyd sig ydmyg dølger,
I Dets Lys forklarer Alt!
- 3 Derfor Jesu Christi Rige
Er af denne Verden ei,
Voxer ei ved Penne-Krige,
Findes kun paa Fredens Vei,
Værges ei med Sværd og Bue,
Blomstrer ei som Jordens Tue,
Styrkes ei af Mande-Vid!
- 4 Ei Det er, hvor Fingren peger,
Men kun hvor Guds Vilje skeer,
Selv i Aandens Penne-Streger
Øiet kun Dets Skygge seer;
Kun i Ordet, som det lyder,

Og forplanter Kongens Dyder,
Kun i det er Riget selv!

5 I, som Troskab svor ved Daaben
Faders Ord og Faders Aand!
Kaster bort nu alle Vaaben,
Som kan sees i Kæmpe-Haand!
Aandens Sværd er Guddoms-Ordet,
Drages kun mod Sjæle-Mordet,
Og til Hjerte-Friheds Værn!

6 Vaabenløs mod Verdens-Magten
Sandhed, skøndt en Konge stor,
Vandrer her i Tjener-Dragten,
Hersker kun med *Naadens* Ord,
Lader taalig sig bekrige,
Værner kun om *Naadens Rige*
Med »Guds Fred« i allen Stund!

7 Derfor blues, alle Paver,
Som, trods Herrens Tjener-Dragt,
Ham til Konge over Slaver
Raabde ud med Verdens-Magt!
Blues hver, som fik i Sinde
Med en Sy-Traad kun at binde
Nogen Krop til Aandens Kreds!

8 *Sandheds Aand* med Korsets Banner
Fra sig skyder hver en Træl,
Frit sig kun til Kæmpe danner
Hvem der vil sit eget Vel,
Byder Fred og skænker Naade,
Vidner: Frihed er min Gaade,
Dens Opløsning Kiærlighed!

9 Ja, i *Sandhed* sig ombeltes
Herrens Aand med *Kiærlighed*,
Saa *Retfærdigheden* smelter
Sammen i et Kys med *Fred*,
Og deraf undfanges *Glæde*:
Daatter fiin til Dronning-Sæde
I *Guds Rige* her og hist!

10 Vov da aldrig meer at sige,
Mund, som haver *Sandhed* kiær,
At udbrede kan *Guds Rige*
Verdslig Arm og Lovens Sværd!
Aldrig voxe kan derved
Guds Retfærdighed og *Fred*,
Himmeriges *Glæde*!

No. 85.

1 *Fader, Søn og Hellig-Aand!*
Tør om Eder Støvet sjunge?
Kan de løses her, de Baand,
Som indvikle Støvets Tunge,
Naar den vil, med Kløgt af Kryb,
Maale Evighedens Dyb,
Skjelne klart fra Skygge-Dalen
Konge-Lys i Stjerne-Salen?

2 Ei udgrunder nogen Tid
Stov, som stolt derpaa vil stille,
Aandens Værk og *Sønnens Vid*.
Mindre da *Gud-Faders* Hvile;
Dog, med Engle uden Tal,
Støvet derom sjunge skal,
Her, som trofast aabenbaret,
Hist, som fuldelig forklaret!